

Móðurland vil eg teg kalla,
fóðilandið mítt!
Eg vil vera ævi alla
trygðarbarndið títt.
Móðurlandið! tær í favni
ungi alvi tín
rópte teg við hjartans navni:
einkar mamma mín.

Móðurlandið, móðurlandið,
Froyar, ert tú mær.
Móðir mín! eg barnabandið
bindi fast at tær.
Vettarhúgurin hann dregur
meg at elska teg;
einans tú sum móðir hefur
fótt og fostrad meg.

Lat, ja lat so adrar siga,
at teir eiga tvær;
einfarmóðir! eg vil biðja,
einans ver tú mær!
Eina móður vil eg eiga
her á fríðu fóld;
hon skal lak á barn sítt breiða
tá tað legst í mold.

Av Jóannes Vaturson.
Lesebók for ungdomsskúlen 1924.